వెలుగుబాట

కుదరవల్లి శ్రీలత

సూర్యుడు తన ప్రతాపం చూపించే మధ్యాహ్నపు వేళ అది తన కెవరూ ఎదురులేరన్నట్టు ఆకాశంలో స్వైర విహారం చేస్తూ బాణాలలాంటి తన కిరణాలతో అందరితో యుద్ధం చేస్తున్నట్టుగా ఉంది తట్టుకోలేక దాక్కున్నవారిని చూసి నవ్వుతున్నట్టుంది అతని వాలకం

కాళ్ళకి బందాలేస్తున్న చీర కుచ్చిళ్ళని ఓ చేత్తో పక్కకు ఎత్తి పట్టుకుని, మాటిమాటికీ జారుతున్న హాండ్‌బాగ్‌ని సర్దుకుంటూ, మధ్య మధ్యలో ముఖానికి పట్టిన చమటని కర్చీఫ్‌తో అద్దుకుంటూ నడుస్తూంది సునీత

బయల్దేరిన పది నిమిషాల్లోను అది ఐదోసారి టైమ్ చూసుకోవడం

సువత్సల వెళ్ళిపోయిందో ఏమిటో! ఏదో పనుంది రెండున్నరకన్నా బయల్దేరదామని చెప్పింది ఇప్పటికే పది నిమిషాలు లేటయ్యింది ఎప్పుడూ

చెప్పిన్న థిమ్‌కల్లా చేయడం అలవాటు వెళ్ళిపోయిందేమో?'

లేదా ఇవ్వాళ ఆదివారమేకదా! పనేమి ఉండదుకదా! ఎదురు చూస్తుందేమో!

అనుకుంటూండగానే సువత్సల ఇల్లొచ్చేసింది బయటెవరూ లేకపోయేప్పటికే అనుమానం రానే వచ్చింది ఎందుకైనా మంచిది వెళ్ళి ఒకసారి చూసి వెళ్ళిపోదాం అనుకుంటూ గేటు తీసి లోని కెళ్ళింది

చేతిలోని హాండ్‌బాగ్‌ని ఊపుకుంటూ పరదాని పక్కకి జరుపగానే ఎదురుగా పని మనిషి రంగమ్మ కనిపించింది

'అమ్మ వెళ్ళిపోయిందా రంగమ్మా? అని అడిగింది లేదండమ్మా రంగమ్మ

'ఏంటి అమ్మగారింకా వెళ్ళలేదా? ఏది లేదే? ఎక్కడా కనిపించదే?

లోపలేదో చదువుకుంటున్నారండి ఇంకా భోజనం చెయ్యలేదండి రంగమ్మ

అరె, పొద్దుట్నుంచి ఏం చేస్తుందబ్బా? నేను తొందరగా ఒస్తానని చెప్పానే! అనుకుంటూ రీడింగ్ రూమ్‌లోకి అడుగుపెట్టిన సునీత స్నేహితురాలిని ఆ స్థితిలో చూసి ఆశ్చర్యపోయింది

పేషెంట్స్‌తో అలిసిపోయి వచ్చి, ఏదో పని చేసుకుంటూనో మిగిలిన కొద్ది సమయంలో చదువుకునే సువత్సలకి ఈవేళ మద్యాహ్నం నుంచి అదే పుస్తకం పట్టుకొని చూడడంలో కారణం ఏంటబ్బా?

అయినా తను మద్యాహ్నం ఒచ్చి వెళ్ళినప్పటినుంచీ, అదే పుస్తకం చేతిలో ఉండటం విచిత్రంగా ఉందే! అనుకుంది మనసులో

తనే ముందుగా తేరుకొని సువత్సలకి వెనగ్గా వెళ్ళి మొహంమీదకి ఒంగి,

హాయ్! సువ్వీ! ఏం చేస్తున్నావ్? అంది

ఆ అహ ఏంలేదు నువ్వొచ్చి ఎంతసేపయ్యింది?"

అబ్బ! ఏంటోయ్ నీ పరద్యానం? పొద్దుణ్ణుంచి చదువుతున్నావ్ ఇంకా కాలేదా? రోజూ నాదే ఆలస్యం అనేదానివి ఇవ్వాళ నీదే లేటయ్యిందే?

సువత్సల ఇదేమి పట్టించుకున్నట్టుగా లేదు ఏదో ధ్యానంలో ఉన్నట్టుగా ఉంది

ఏంటే ఇంత మూడీగా ఉన్నావ్? దేని గురించైనా ఆలోచిస్తున్నావా? సునీత ధ్యానంలోంచి బయటికొచ్చినట్టుగా మెల్లిగా కదిలింది ఓ నిట్టూర్పు భారంగా విడిచింది

తను పడిన బాధ, ఆవేదన అన్నీ తను ఎంత బాధ పడుతున్నాయో చెప్తున్నట్టుగా ఉంది ఆ నిట్టూర్పు

ఎంతటి కర్కోటకులనైనా కదిలించేట్టుగా ఉంది

మెల్లిగా నోరు విప్పి సునీత వైపు తిరిగి,

ఆలోచనలు కాకపోతే ఏంటే? కష్టాలలో ఉన్న వాళ్ళకి ధైర్యం చెప్పి, వాళ్ళని ధైర్యంగా సమాజంలో నిలబడేటట్టు చెయ్యాలి కానీ, మరింత పిరికి మందు పోసి, వాళ్ళని చంపుతున్నారు

సునీ, ఇది న్యాయమంటావా? నువ్వే చెప్పు.

సునీతకి నిజంగా భయమేసింది ఏంటి సువత్స ఇట్లా మాట్లాడుతోంది? తను అనుకున్నట్టు పిచ్చిగాని పట్టలేదుకదా? అనుకుంది

సువ్వీ! నువ్వెందు కివ్వాళ ఇట్లా మాట్లాడుతున్నావ్? ఒంట్లో బాగుండలేదా? పొద్దున బాగానే ఉన్నావ్‌కదా ఈ కష్టాలు, బాధలు, ఏంటి? ఎవరైనా ఏమైనా అన్నారా?"

సునీతకి తెలుసు సువత్సల సున్నిత మనస్తత్వం పేషెంట్స్ చెప్పేకథలు విన్నా అలాగే బాధపడుతుంది కానీ ఇవ్వాళ అట్లా బాధ పడుతున్నట్టుగా అనిపించట్లేదు

సువత్సల సునీత మనసుని చదివేసిందేమో!

చేతిలోని వారపత్రికని సునీత కిస్తూ "చూడవే సునీ, ఈ కథ పూర్తిగా చదువు మధ్యాహ్నం నుంచి నేనెందుకు బాధపడుతున్నానో నీకే అర్థమవుతుంది

సునీత పుస్తకాన్ని చేతిలోకి తీసుకుంటూ సువత్సల కళ్ళలోకి చూసింది ఆ ఒక్క చూపే చాలు తను ఎంత బాధపడిందో మనసున్న ప్రతి ఒక్కళ్ళకి అర్థమవుతుంది

ఇంతలో రంగమ్మ వచ్చింది

'అమ్మా భోజనానికి రండమ్మా సానా పొద్దు పోయినాది అంది

ఆ - ఒస్తున్నా' చూడు రంగమ్మా! అమ్మకి ఓ గ్లాస్ షరబత్ ఇచ్చేయి నేనింతలోపే కాళ్ళు కడుక్కొస్తాను " అంటూ లేచింది

"అట్టాగేనమ్మగోరూ!" అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది

సునీత పుస్తకాన్ని చేతిలోకి తీసుకుంది

* * * * *

లక్ష్మీ! తొందరగా తయారవ్వు వాళ్ళు వచ్చే వేళయ్యింది' తండ్రి గావు కేక వినిపించింది హడావుడిగా ఉన్నప్పుడు అట్లా కేక వేయడం ఆయన అలవాటు

అసలే తొందరపడుతూన్న లక్ష్మి వాళ్ళమ్మ ఆ కేకకి ఇంకా తొందరెక్కువై లక్ష్మిని తొందరపెట్టనారంభించింది

లక్ష్మికి గుండెల్లోదడగా ఉంది భయానికి కడుపులో తిప్పేస్తున్నట్టుగా ఉంది అసలే మొదటిసారి పెళ్ళిచూపులు తను సరిగ్గా ఉందో లేదోనని అద్దంలో చూసుకుంది ఎన్నిసార్లు చూసుకున్నా అదే అద్దం, అదే ప్రతిబింబం చూసుకున్న ప్రతిసారి సిగ్గు పెరిగిపోయి రెప్పలువాలిపోతున్నాయి

ఎలా నడిస్తే బాగుంటుంది? కొద్దిగా తలొంచుకుని నడవాలి బాగానే వుంది కానీ ఎవరిలాగా జయసుధ లాగానా? లేకపోతే జయప్రదలాగానా? మరి శ్రీదేవిలాగానా?ఎవరిలాగానడిస్తే బాగుంటుంది?

రెండుసార్లు నడకప్రాక్టీసు చేసి చూసుకుంది

మళ్ళీ ఒచ్చి అద్దం దగ్గరే నిలబడింది గడియారపు చిన్నముల్లు ఏడుకి దగ్గరవుతోంది

ఇంతలో బయటేదో హడావిడి మొదలయ్యింది బాబోయ్ వాళ్ళొచ్చినట్టున్నారు' అనుకుంది భయంగా

ఇంతలో లక్ష్మి చెల్లెలు, తమ్ముడు ఒచ్చి అక్కని తొంగిచూసి ఆ ఒచ్చిన వాళ్ళ పిల్లలతో ఆడుకోడానికి వెళ్ళిపోయారు

మద్యవర్తి ఒచ్చిన వాళ్ళని నాన్నకి పరిచయం చేస్తున్నారనుకుంటా, నమస్కార ప్రతి నమస్కారాల్లు అయిపోయాయి

లక్ష్మి వాళ్ళమ్మ స్వీట్ ప్లేట్లు మాత్రం తీసుకొచ్చి లక్ష్మి ఉన్న రూంలో పెట్టి సర్దుతూంది ఏమి తోచక లక్ష్మికూడా వాళ్ళమ్మకి సహాయం చేస్తూ కూర్చుంది

అబ్బా ఎవరూ లేరు ఎట్లాగో ఏంటో? స్నేహితురాళ్ళెవరైనా ఉన్నా బాగుండేది అనుకుంది

ఇంతలో స్వీట్లున్న ప్లేట్‌ల స్థలాలు మారాయి వాళ్ళు తింటూ మాట్లాడుకుంటున్నట్టున్నారు

ఏమి తోచక ఏం మాట్లాడుకుంటున్నారో విందామని చెవులు రిక్కించింది

ఇంతలో,

ఎవర్దో లావుపాటి గొంతు 'అమ్మాయిని చూపించండి

వర్జ్యం వచ్చేట్టుంది అంది

అలాగే అని ఏమేవ్ అమ్మాయిని తీసుకురా అని లోపలికొచ్చి చెప్పి లక్ష్మి దగ్గరకొచ్చి

అమ్మాయ్ తల దించుకోమ్మా నవ్వకు అని చెప్పి ఏమేవ్ జాగ్రత్త అని భార్యను మరోసారి హెచ్చరించాడు

తెలుసులెండి నాకు మీరు చెప్పాలా ఏంటి? అని లక్ష్మి వైపు తిరిగి నెమ్మదిగా నడు అని మరోసారి చీర సర్ది అందరి ముందుకూ తీసుకెళ్ళింది

లక్ష్మి అచ్చం సినిమాల్లో పెళ్ళి చూపుల్లో మాదిరి హీరోయిన్లు నడిచినట్టే నడిచింది

లక్ష్మి కాళ్ళలో ఒణుకు ప్రారంభమయ్యింది

తన తండ్రి ఎక్కువ మొత్తం ఇచ్చుకోలేడని తెలుసు అయినా తన అదృష్టం బాగుంటే ఓ మంచి వరుడు రాడూ అని అనుకుంది తను మొన్నేదో సినిమాకెళ్తే అందులో హీరో హీరోయినికి ఇలాగే పెళ్ళి చూపులౌతాయి కట్నాల గొడవ రాగానే నాకు కట్నమేమి ఒద్దు మీ పిల్లే మాకు కట్నం అని ఓ పెద్ద డైలాగ్ చెప్పి అష్టకష్టాలుపడి అందరినీ ఎదిరించి పెళ్ళి చేసుకున్నాడు తను ఆ సినిమా ఏ ఐదుసార్లు చూసిందో ఎప్పుడు చూసినా అబ్బ ఎంత అదృష్టం' అని అనుకోకుండా ఉండలేక పోయేది

ఈమధ్య సినిమాలు చూడటం, నవలలు చదవడం, ఆ హీరో హీరోయిన్లతో తమని పోల్చుకోవడం తృప్తిపడటం, లేదా బాద పడటం, వాళ్ళలాగే తామూ తయ్యారవాలని తాపత్రయపడటం- మనిషికి పరిపాటయిపోయింది

ఇది యవ్వనంలోనున్న పిల్లలకి మరీ ఎక్కువ

అమ్మాయిని తీసుకెళ్ళొచ్చు అని విన్పించింది, మెల్లిగా లోపలికొచ్చి వాచీ చూసుకుంది 'అబ్బ అప్పుడే అరగంట అయిపోయిందా? అనుకుంది స్వగతంగా

తన పరద్యానానికి తనని తాను తిట్టుకుంటూ "కనీసం తలయినా ఎత్తి చూడలేదు అబ్బాయి ఎట్లా ఉన్నాడో తల ఎత్తి చూస్తే బాగుండేది

అనుకుంది

ఇంతలో బయట గదిలోంచి ఏవో మాటలు విన్పిస్తున్నాయి మనసులోని ఆలోచనలని నెట్టేసి కనీసం ఆ మాటలయినా విందామని మెల్లిగా తలుపెనక్కి చేరి చెవులు రిక్కించింది

ఎవర్తోగానీ ఓ మగకంఠం అడుగుతుంది ఎంతలో ఉన్నారు" అని

మెల్లిగా నాన్నాడు లక్ష్మి తండ్రి

తర్వాత వాళ్ళేం మాట్లాడుకున్నారో వినబడలేదు "తర్వాత కబుర్లు చేస్తాం" అని వాళ్ళన్న మాట విన్పించింది

కుర్చీల చప్పుడు తగ్గిపోయింది నాన్న ఒచ్చిన వాళ్ళందరినీ మెల్లిగా సాగనంపి లోనికొచ్చాడు

లక్ష్మి వాళ్ళనాన్న మొహం చూడగానే తెలిసిపోయింది ఈ సంబంధం తప్పిపోయిందని

లక్ష్మి మెల్లిగా లోపలికి తప్పుకుంది

తల్లి గునుస్తూంది అప్పుడే ఎందుకు చెప్పారు? ఏ అప్పో, సొప్పో చేసి పెళ్ళి చేసే వాళ్ళమేగా!

నాకూ తెలుసే వాళ్ళడిగిన దానికి కొద్దో గొప్పో ఎక్కువైనా ఎలాగైనా సర్దేద్దామనే ఉద్దేశ్యంతో నే ఈ పెళ్ళి చూపులకి ఒప్పుకున్నా, కాని వాళ్ళడిగిన కట్నం అంతా అప్పుచేసి తెచ్చి పిల్ల పెళ్ళి చేసినా మన మనవళ్ళుకాదు, ముని మనవళ్ళు కూడా కనీసం వడ్డీ అయినా తీర్చగలిగే స్థితిలో ఉండరేమో అన్నాడు నీరసంగా

'ఏం? ఎంతలో ఉన్నారేంటి?"

"ఆ! మనకందరులే అయినా వాళ్ళకి ఇంకో సంబంధం ఉందంటలే అక్కడికే ఇప్పుడు వెళ్తున్నారు వాళ్ళు వీళ్ళకి సరిపోతారనుకుంటా

"ప్చ్! ఏమైనా సత్యా! ఈ రేట్లు చూస్తే ఇహ ఈ జన్మలో పిల్ల పెళ్ళి చెయ్యగలనా అనిపిస్తూంది అని బాధ పడ్డాడు

'మన ప్రయత్నం మనం చేద్దాం తపై పిల్ల అదృష్టం

కళ్యాణమొచ్చినా, కక్కొచ్చినా ఆగదంటారు ఆ ఘడియొస్తే మనమాపినా ఆగదు

"అయినా ఒక్కసారికే దిగాలుపడితే ఎట్లా ఇంకా ఎన్ని చూడాలో ఏమో?

"ఈ పూట వంట ప్రయత్నమే చేయలేదు ఎల్లా లొచ్చే వేళయింది. నే వంట మొదలెడతాను అనుకుంటూ లోనికెళ్ళింది

ఓ గ్లాసు మంచి నీళ్ళివ్వవే అంటూ ఎలిచాడు లక్ష్మి తండ్రి

లక్ష్మి వాళ్ళమ్మ సావడిలో వంట ప్రయత్నంలో ఉన్నట్లుంది వినిపించుకోలేదు

కొద్దిసేపు చూసి అమ్మాయ్ లక్ష్మి ఓ గ్లాస్ మంచినీళ్ళివ్వమ్మా అన్నాడు

లక్ష్మి వంటింట్లోకెళ్ళి ఓగ్లాసు మంచినీళ్ళిచ్చి లోపలికొచ్చేసింది మెల్లిగా మంచాన్ని చేరింది

* * * *

ఇంట్లో వాళ్ళంతా మెల్లిగా ఎవరి దారిన వాళ్ళు నిద్రలో కొరిగారు ఆ రాత్రి లక్ష్మి బాగా

వెలుగుపూలు

నక్షత్రాల్ని చూసి మునిసిపాలిటీ దీపాలు వెలగని
ఏమల్లో ప్రేలాత గట్టండి
ఆకాశం నుండి జాబిల్లిని ఓ పూటకు అద్దెకు
తీసుకొని
రోదిస్తున్న ఆ బాబు చేతిలో పెట్టండి
మతాబుల వెలుగు పూలని
భరతమాత సిగలో అలంకరించండి
చిచ్చుబుడ్ల వెలుగు దారాల్ని సాలీడులకిచ్చి
బియ్యపుబస్తాలో నిగుడ్డ బిచ్చగానికి బట్టలు
నేయించండి
మిణుగురుల్ని పట్టి ఇంటిముంగిట
రంగవల్లులు తీర్చి దిద్దండి
సూర్యకిరణాల్ని కృపాణాలుగా చరించి
మతోన్మాదుల మట్టుపెట్టండి
ఇలలోతలానికి చూసుకు వస్తున్న ఉల్కల్ని
మద్యంలో ఆపి
త్రిశంకు స్వర్గంలో సెటిల్ కమ్మని చెప్పండి
అరాచకపు శక్తుల్ని ఆత్మస్థైర్యమనే
డైనమెట్లతో పేల్చి పారేయండి
ఆత్మజ్యోతి ఆరిపోయేటట్లుంచి
త్వరగా జ్ఞానం తైలం పోయండి
చీకటి భూతాన్ని వెలుగు పొలిమేరల దాకా
తరిమి తరిమి కొట్టండి

—ఆర్. పట్టాభిరామరాజు

వెలుగుబాట

ఆలోచించింది

ఇన్ని రోజులుగా తను కట్టుకున్న మేడలన్నీ గాలిమేడలై కూలిపోయినట్లుగా ఫీలయ్యింది

వాళ్ళక్కావాల్సింది అందం, డబ్బు ముఖ్యం నాకంటే ఇంకొకళ్ళురేటు ఎక్కువ పెడతున్నారు కాబట్టి వాళ్ళనే ఆ అదృష్టం వరిస్తుంది ఒకవేళ

వాళ్ళు డబ్బు ఎక్కువ పెట్టలేకపోతే వాళ్ళగతి ఇంతేనేమో లక్ష్మిలోని మనిషి నిద్రలేచింది అహ మీరుదాన్ని మనసంటారేమో దానిపని మొదలేసింది

తానేమనుకుంది ఇప్పటివరకు అందంగా ఉంటే బాగుండుననికదూ, డబ్బుంటే బాగుండేది అనికదూ! అనుకుంది

నల్లగా ఉంటే తెల్లనిపిల్ల కావాలని, తెల్లగా ఉంటే సినిమా యాక్టర్లలాగా ఉండే వాళ్ళుకావాలని, లావుగా ఉంటే సన్నవాళ్ళు కావాలని, సన్నగా ఉంటే మరి ఎండిపోయినట్టున్నారు టి బి పేషంట్లలాగా ఉన్నారని, అందమైన వాళ్ళు కావాలని అంటారు

'ఏం! అందమే పెళ్ళికి అర్హతా?

ఒకళ్ళనొకళ్ళు పరస్పరం అర్థం చేసుకొని, జీవితాంతం ఒకళ్ళ కొకళ్ళు తోడుగా ఉండటానికి డబ్బు కావాలా?

మంచి మనసుంటే చాలదా!

ఈ మధ్య ఒకళ్ళింటికి వెళితే వాళ్ళచుట్టాలావిడ అన్నది జ్ఞాపకమొచ్చింది

'పిన్నిగారూ! మా అబ్బాయికి రంభ, ఊర్వశి, మేనక లున్నంత అందం గలమ్మాయి కావాలని నేననడంలేదు 'మామూలుగా ఉంటేచాలు

'కానీ పిన్నిగారూ! మరి తీసిపడేసేట్టు ఉండకూడదండి ఎవరైనా ఏమైనా అంటేకూడా బాగుండదు సుమా!' అంది

తన కొడుక్కి పెళ్ళిచేసేది ఊళ్ళో అందరూ మెచ్చుకొవడానికా? మరి తీసిపడేసేట్టు ఉండకూడదంట ప్చ్, ఏం మనుషులో ఏం మనస్తత్వాలో ఏంటో?

ఇలా అమ్ముడుపోయే మగాళ్ళని బజార్లో పాడినట్లే, వాళ్ళని కూడా బయట నిలబెట్టి పాటపాడితే నయమేమో, ఎవరెంత రేటుపెట్టగలరో వాళ్ళకే దొరుకుతారు

ఏముంది ఈ పెళ్ళి చూపుల్లో? 'అసలు ఈ తరహా మనుషులకి మనసుందదా?ఇప్పటివరకూ, తనని తానేమనుకుంది నాకు బాగా అందముంటే బాగుండునని, బాగా డబ్బుంటే బాగుండునని తనని తాను కించపరుచుకుంది

కాని ఆలోచించిన లక్ష్మి ఇప్పుడనుకుంటుంది అసలు వీళ్ళిట్లా మనసు చంపుకొని, ఎలా ఉండగల్గుతున్నారు?

ఆలోచించిన కొద్ది మనసు మంచిగా పనిచేయడం మొదలెట్టింది

అవును మరి రోజూ వాడకపోతే ఏదీ పనికిరాదు

లక్ష్మికి ఆ రోజంతా బుర్రకి పని చెప్పింది చివరికో నిర్ణయానికొచ్చి నిశ్చింతగా నిద్రపోయింది

* * * *

తెల్లారి లేవగానే తలస్నానం చేసింది

తండ్రి కూచొని పేపరు చదువుతున్నాడు

శుక్రవారం కాబట్టి లక్ష్మివాళ్ళమ్మ ఇంకా పూజలో నే ఉంది

మెల్లిగా వెళ్ళి చేతులు జోడించి దేవుడికి దణ్ణం పెట్టుకుంది

లక్ష్మి భగవంతుడా నే ఎన్నుకున్న మార్గంలో ఏమైనా తప్పులుంటే దిద్ది, నా ఆశయాలు నిజమయ్యేట్టు చెయ్యి అని మొక్కుకుంది

కుంకుమతీసి నుదుట పెట్టుకుంది

మెల్లిగా బయటకొచ్చి తండ్రి వెనక చేరింది

మెల్లిగా భయంగా అయినా, దృఢనిశ్చయం ప్రతిధ్వనించే గొంతులో చెప్పింది తన నిర్ణయాన్ని నాన్నా నే చదువుకుంటానని

'అలాగేనమ్మా నువ్వెంతవరకు కావాలంటే అంతవరకూ చదువుకో అన్నారు లక్ష్మి నాన్న

చదువుమీద ధ్యాసతో బాగా చదివి, స్కాలర్ షిప్‌తో ఎం బి బి ఎస్. చదివింది

తలిదండ్రులు మధ్యలో గొడవచేశారు ఎట్లాగైనా పెళ్ళిచేసి అత్తారింటికి పంపిస్తామని

కానీ, లక్ష్మి ఆలోచించింది ఒకవేళ తండ్రి చెప్పినట్టు పెళ్లి చేసుకుంటే తను అత్తారింట్లో సుఖపడేది అట్లా ఉంచి తల్లీతండ్రీ, తననికన్న పాపానికి అప్పుల పాలవడం, తనకి తోడపుట్టిన పాపానికి తమ్ముడూ, చెల్లెలూ రోడ్లమీద అడుక్కునే స్థితికి రావడం ఖాయం

ఎంత చెప్తున్నా వినకుండా తను సంపాదించి, తమ్ముడిని, చెల్లిలిని చదివించింది పెళ్లిళ్లు చేసింది

ముసలివాళ్లు కాలం చాలించారు

తమ్ముడు, చెల్లెళ్లు, వారివారి ఇళ్లల్లో అన్యోన్యంగా కాపురాలు చేసుకుంటున్నారు

ఎప్పుడూ బాదపడని లక్ష్మి ఒంటరిగా పిలవడం మొదలెట్టింది ఎంత ఒద్దనుకున్నా చెల్లెలు, తమ్ముడు వాళ్ల అన్యోన్య దాంపత్యం కళ్లముందు కదలాడేది

ఏంటి! తను ఈర్ష్య పడుతోందా? అనుకునేది

చీ! ఎప్పటికీకాదు వాళ్ళు సుఖంగా ఉండటమే తనకు కావలసింది అనుకునేది

కానీ మనసు రోజుకోసారి పెళ్లిమీదకి ద్యాసమళ్లేది

తోడుకోసం, కనీసం తన బాద చెప్పుకోడానికైనా ఓ తోడు కావాలనిపించేది

తను పెళ్లి చేసుకుంటే తనకిప్పటికి ఎన్నేళ్ళ పిల్లలుండేవాళ్ళోకదా అనుకునేది

తనకేముంది? తనకోసం చూసే పిల్లలా?పేషెంట్లు తప్ప వాళ్ల బాదలన్నీ చెప్పి తగ్గించుకు వెళ్లిపోతారు కాని తన బాదవినే వాళ్లెవరు?

జీవితం రొటిన్ అనిపించింది ఏముంది పేషెంట్లు, ఇల్లు ఇదేనా జీవితం తానేదో కోరుకుంటున్నట్లు తనకి తెలిసిపోతుంది

'పోని పెళ్లిచేసుకుంటేనో అయ్యో' ఇప్పుడే అయినా తననెవరు చేసుకుంటారు

మనసు టూలేట్ అని చెప్పినట్లనిపించింది దేనికైనా ఆత్మధైర్యం ఉండాలి అదిలేకపోతే మనిషి జీవించడం కష్టమేమో!

లక్ష్మికి అన్నింటికంటే ముఖ్యమైన ఆత్మస్థైర్యమే కోల్పోయింది దాంతో గుండె బరువెక్కింది స్లిపింగ్ పిల్స్ తీసింది ఒకొక్కటి గొంతులోకి పోతుంటే అనుకుంది భగవాన్! కనీసం 'ఒచ్చే జన్మలోనైనా నా కోరిక తీర్చుభగవంతుడా, అనుకుంది

* * * *

కథ చదివిన సునీత గుండె కూడా బరువెక్కింది

ఇంత చదువు చదివిన లక్ష్మి పిరికిగా, ఇంత తెలివి తక్కువగా పెళ్లికాలేదే అనే బాధతో చచ్చిపోయిందా ?

లక్ష్మి పిచ్చితనానికి కళ్లలో నీళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి సునీతకి

చేతిపై పడ్డకన్నీళ్లని చూసుకొని ఒహ్ ఇది కదే కదూ!" అనుకుంది

కాదు ముమ్మాటికీకాదు ప్రతి కథనం మనం కల్పించినదైనా కనీసం ఆ స్థితిలో ఉన్నఒక్కరికైనా దారి చూపించే, వాళ్ల కష్టాలను గట్టెక్కించగలిగితే దానికి ఫలితముంటుంది అనుకుంది తనలో

అప్పుడే బోంచేసి ఒస్తున్న సువత్సల గాలికెగిరిపోకుండా పేపర్లపైన- పెన్నుపెట్టి ఉన్న రెండు పేపర్లని చూసి చేతిలోకి తీసుకుంది

ఇంతలో పనిమనిషి 'హాస్పిటల్‌కి టైమయ్యిందమ్మా అని పిలిచింది

ఒస్తున్నా రంగమ్మా అంటూ సున్నీ' ఇది చదివి చెప్పవే ఎలాఉందో అని సునీత ఒడిలో పేపర్లుంచి ఇప్పుడే తయారై ఒస్తాను అని చెప్ప లోపలి కెళ్లింది

రంగమ్మ ఇచ్చిన జూస్ త్రాగుతూ చదవడం మొదలెట్టింది

నేనెప్పుడూ పిరికదాన్ని కాకూడదు పెళ్ళే జీవిత పరమార్థం కాదు ఇకనైనా మంచిగా చదివి నలుగురికి సహాయం చేస్తే తన జీవితానికి ఓ సార్థకత దక్కుతుంది అనుకుంది

తాను ఈ సంవత్సరం ఎంట్రన్స్ రాస్తే అనే ఊహ తట్టింది తానొక నిర్ణయం తీసుకోగానే మనసు ప్రశాంతంగా మారిపోయింది తానిప్పుడు తండ్రి కట్నమిచ్చి పెళ్ళి చేయలేదని, తనకు పెళ్ళి కొడుకులని ఆకట్టుకొనే అందం లేదని బాద పడడం లేదు కాబోయే పెళ్ళి గురించి, పుట్టబోయే పిల్లల గురించి ఇపుడు ఆలోచించడం లేదు

పరిక్షల్లో ఎలా పాస్ అవ్వాలో అనే విషయం తానిప్పుడు ఎంత మందికి సహాయపడగల్గుతానూ? అన్న విషయమే ఆమెని ఆలోచింప జేశాయి

పగలు, రాత్రి కష్టపడి ఎం బి బిఎస్‌లో సీటు సంపాదించింది స్కాలర్‌షిప్ పై చదివి తల్లితండ్రులకి బరువు కాకుండా చదువు పూర్తి చేసింది

ముందు ప్రయివేటుగా ఒక్క రూంతో ప్రారంబమైన తన క్లినిక్ 20 రూమ్‌ల నర్సింగ్ హోమ్ అయ్యింది

ఇప్పుడు ఆమె దేవతగా, ఆమె చూస్తే చాలు రోగాలన్నీ మాయమవుతాయను కునే వాళ్ళు కొందరైతే, ప్రశాంతమైన ఆమె మొహంలో ఆప్యాయత వెతుక్కునే వాళ్ళు కొందరు

ఓ పెద్ద ఆశ్రమంలో అందరి దృష్టిలో అది అనాధశరణాలయం కావొచ్చేమో! కానీ ఆమె దృష్టిలో మాత్రం అది దేవాలయం చిన్నా పెద్దా ఎల్లలంతా ఆమె రాక కోసం ఎదురు చూసేవాళ్ళే

సమయం దొరికితే చాలు ఆమె ఉండేది ఆశ్రమంలో లేదా రిడింగ్ రూంలో

అప్పుడప్పుడు తానను కుంటుంది- ఒక వేళ తనకిపుడు పెళ్ళయితే పిల్లలు తన ఇల్లు సంసారం తప్ప ఏమీ తెలిసేది కాదు కానీ ఒకరిద్దరు పిల్లలకే తల్లయి వారిని పెంచడమే కాదు మాతృత్వానికి హద్దు ఏది? పిల్లలందరూ ఆప్యాయంగా అనురాగంతో అమ్మా! అని పిలుస్తారు జీవితంలో

ఆదా చేయండి రు 11 లు.

పోస్టుద్వారా భారతి తెప్పించుకోండి!

ఆఫ్‌సెట్ ముద్రణతో

భారతి మాస పత్రిక...

"భారతి" మాసపత్రిక యిప్పుడు అనేక మార్పులతో కొత్త ఆకర్షణలతో వెలువడుతోంది సాహిత్యం,కవిత్వంతో పాటు భారతిలో యెక్కువ మంది పాఠకులు కోరే విదంగా కథలు, సీరియల్స్ అధిక సంఖ్యలో నే యిప్పుడు చోటు చేసుకుంటున్నవి ఈ మార్పును మీరు గమనించే వుంటారని ఆశిస్తున్నాము

భారతి సంవత్సర చంద్గా (పోస్టు ద్వారా రు 51/-లు) ఒకేసారి చెల్లించే వారికి రు 11/-ల ముదరా వుంటుంది

అంటే మీరు కేవలం రు 40/-లు చెల్లిస్తే ప్రతినెలా బారతి పోస్టు ద్వారా మీ ఇంటికే అందుతుంది

ఈ అవకాశమును మా పాఠకులు, సాహిత్యాభిమానులు విరివిగా వుపయోగించుకొనగలరు

చందా సైకమును ఆంధ్రపత్రిక, గాంధినగరం, విజయవాడ-3కి మనియార్డరు లేదా డిమాండు డ్రాఫ్టు ద్వారా పంపుతూ ఈ దిగువ కూపను జతపర్చ కోరుతాము

అయ్యా,

నేను 'భారతి' మాసపత్రికకు చందాదారునిగా చేరదలుచుకున్నాను చందా సైకము రు 40/- డి డి / ఎం. ఒ. ద్వారా పంపుతున్నాను

పేరు ______________________

ఇంటి నెం ______________________

ఊరు ______________________

చందాదారుని సంతకం

వెలుగుబాట

ప్రతిస్త్రీ ఆ పిలుపు కోసం తపించి పోతుంధి

సువత్సల ఎప్పుడూ పెళ్ళి కాలేదని, పిల్లలు లేరని బాధ పడలేదు అవును మరి ప్రతి మనిషిలో నూ తాన్నై, అందరిలోను తనని చూసుకుంటూన్న, మనసున్న ప్రతి మనిషి ఎప్పుడూ బాధపడదు

తను నలుగురికి దారి చూపిస్తాడే కానీ, తను ఎప్పుడూ జీవితాన్ని బలిచేసుకోడు

అందరినీ తను కావాలను కుంటే తనని కూడా అందరూ కావాలను కుంటారు అపుడు ఆ వ్యక్తి ఒంటరిగా బాధపడదు పిరికిగా జీవితాన్ని త్యాగం చేసుకోరు

* * * * *

చదవడం పూర్తి చేసిన సునీత కూడా సువత్సలని అభినందించకుండా ఉండలేక పోయింది తన అభిప్రాయాన్ని కూడా వెలిబుచ్చింది

నిజమే సువ్వీ! పెళ్ళనేది జీవితంలో భాగం మాత్రమే పెళ్ళికి డబ్బు అందం అర్హతల్లు కావు

ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకొని నూరేళ్ళు జీవించడానికి ఒకరి కొకరు తోడుగా ఉండటానికే పెళ్ళి ఒక వేళ అవి జరగకపోతే, జీవితమే వ్యర్థమనే భావన నశించాలి

మనం ఎన్నుకున్న బాట మంచిదయితే దాంట్లో ఎన్ని అవాంతరాలొచ్చినా పట్టుదలతో ముందుకు నడిస్తే ఆ ధ్యేయంతో ఉన్న మరికొందరికి దారి చూపించిన వాళ్ళమవుతాం మనం నడిచే బాట సరియైనదైతే దాన్ని సాదించడానికి ఎన్ని కష్టాలైనా, ఎదుర్కోవాలి అంది సునీత

సునీతకి తెలుసు సువత్సల ఎందుకంత బాధపడిందో

సువత్సల జీవితం కూడా అలాంటిదే అవడంతో అంత బాధపడి తన జీవితంలో ఏవిధంగా ధైర్యంగా నిలబడిందో ఆ ముగింపే కథ రూపంలో రాసి మరికొందరికి ఓ దారి చూపింది

అందుకే సునీత సువ్వీ! నువ్వు నిజంగా వెలుగుబాటవి అని అంది సంతోషం, ప్రతిధ్వనిస్తున్న కంఠంతో □

సినీతారలు

1986 సినీతారల అడ్రసుల లిస్ట్‌తో ముగ్గురి తారల కలర్ కార్డ్ బొమ్మలు రు. 5/- లు. అడ్రసుల లిస్ట్‌తో నలుగురి తారల శృంగార ఫోటోలు రు. 10/- లు. కేవలం అడ్రసుల లిస్ట్ రు. 2/- లు.

కావాల్సినవారు ఎం.ఓ. చేయండి.

వై. కె. మూర్తి,
దాసరివారివీధి, విజయవాడ-2.

ADMISSION NOTICE

INTERMEDIATE (ONE YEAR)
15 సం॥ పైబడిన వారు కనీస విద్యార్హత లేని వారు అర్హులు. S S C ఫెయిల్ అయినవారు కూడా అర్హులు

B.A/B.Com (ONE/TWO SITTINGS)
S.S.C లేక INTER పాసైన విద్యార్థులు అర్హులు

M.A/M.Com/M.Sc/L.L.B
ANY GRADUATE ELIGIBLE

GOVT. OF INDIA చే గుర్తించబడినవి
వివరాలకు: రు॥ 6/- M.O చేయండి.

ప్రియదర్శిని కాలేజి
2/18 బ్రాడీపేట, గుంటూరు 2

ఆంధ్రపత్రిక

దిన పత్రికలో

* మన సినిమాలు
* వింత యదార్థం

శీర్షికలు

చూస్తున్నారా ?